

capo II

1. Znavenej na dně a jako kůl sám
už v koutě kam dál no řekněte kam
před sebou utíkat těžko se kamkoliv dá.
Nejtěžší noci jsou pod střechou hvězd,
když domů se nechce, když se necháš svést
Sám sebou a cosi si namlouváš a namluvit dáš.

2. I kámen se ustrne, ale musí mít proč
i řeky proud obrátíš, když důvod je
i sníh v slunci padá, když rozhodne na nebi Bůh
jen příčina následkem věci má být
a vědomí že není nic nežli žít
a že život je jen na chvíli půjčený milostný dar.

- R: Ne hněv nebo závist ani jiné z těch slov
ani touhy co navíc chceš k životu mít
ani láska ta není důvodem odejít z cesti
kdo v poledním žáru hledá hojivý stín
ať vykřičí napřed řeku svých vlastních vin
a pak obrátí ke hvězdám pokorně u dlaně dlaň.

3. A poprosí mlčky, to kdekoliv jde
v chrámech jen svádí to k divadlu vést
ať poprosí člověka jménem, jménem pravdy a svým
a ať snese pokání po samý kraj
to víra je svědomí a svědomí ráj
a nikdo není čistý, jen někteří lidé snad míň.

R: